

„Hospodin mi řekl: 'Jsi mým Služebníkem, Izraelem, proslavím se tebou' (...) Hospodin (...) si ze mě utvořil Služebníka již v matčině lůně (...) Bůh můj je mou silou (...) 'dám tě národům jako světlo, aby se má spása rozšířila až do končin země'“(Iz 49,3.5-6).

Toto zalíbení platí v první řadě proroku Izaiášovi. Text se však odkazuje ke slíbenému Mesiáši, a tím je Ježíš z Nazareta. Nicméně text lze vyložit i tak, když je čten lidu Božímu, ať už Staré smlouvy, nebo Nové, jako identita Božího lidu. Tedy, kým Boží lid je.

Kým tedy jsme jako Boží lid? Jsme každý z nás a všichni dohromady služebníky Boha. Naší službou se chce sám Bůh proslavit. Za služebníky nás Bůh jednotlivě povolal už v lůně našich matek. On, Bůh, je naší silou, tedy palivem našeho života. Naše poslání je být světlem pro přijetí spásy pro ostatní lidi.

Co si dnes odnesu z tohoto kázání? Jsem Bohem pověřen být jeho služebním pro spásu druhých lidí. Je to pro každého z nás nesmírná pocta, že Bůh nám důvěřuje, a proto nám dal víru a s ní i poslání.